

عنوان مقاله:

مروری بر دگرگونی های معماری در دو دوره قاجاریه و پهلوی در جایگاه معماری تلفیقی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و زیرساخت های شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

میلاذ تقی زادیه - دانشجوی دوره کارشناسی معماری ، دانشگاه فنی و حرفه ای شماره یک تبریز، ایران

علی صمصامی فرد - دانشجوی دوره کارشناسی معماری ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز ، ایران

آرش ستاری - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد معماری ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسکو ، ایران ،

خلاصه مقاله:

شیوه جدیدی در دوره قاجار در معماری نهاده شده که معماران ایرانی را بر آن داشت تا عوامل مشخص معماری ایران را با روش و توجه خاصی با عوامل معماری خاور دور در آمیزد و سنت و تجددگرایی را رو در روی هم قرار دهد که از نظر هنری دل پسند باشد . در جهان امروز ، تلاش بر حفظ هویت ، یکی از منازعات اصلی ملت هاست، معماری نیز از این امر استثنا نیست . هدف این پژوهش توالی سبک ها ، ارائه تصویری است درباره بخشی از آنچه در حیطه نظر، در معماری معاصر ایران روی داده است، آغاز این رویداد، احتمالاً از زمانی است که گسستگی ، در توالی سبک های معماری ایران آغاز جدال میان سنت و مدرنیته به وجود آمد و شامل فراز و نشیب های در عهد قاجار و پهلوی و ورود معماری نا همخوان و مایه بخت هویت ایرانی اسلامی کشورمان عمدتاً از سوی برخی کشورهای غربی بود که هر کدام به نوبه خود به صورت متجدد بخت ماهیت گرا اما با ریشه گذاری عمیق و تاثیر گذار در معماری این مرز و بوم ظاهر گشت از آن تاریخ ، حداقل صدسال می گذرد . معماری ایران دگرگون گشت و به صورت خطی منقطع از اصل خویش (التقاطی) در آمد هر چند در این مدت برخی از معماران تلاش نمودند تا در وضع موجود معماری تاپیراتی ایجاد نمایند و به آن شخصیتی ایرانی اسلامی دهند لیکن به دلیل عدم تاملات مکفی در این - زمینه تاپیرات چشم گیر و کار آمد واقع نگردید و جنبه التقاطی بودن آن بیش از پیش نمایان گشت

کلمات کلیدی:

معماری تلفیقی ، معماری معاصر ، تجدد ، هویت ، سنت گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/447869>

